І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 57. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 27-го БЕРЕЗНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 27, 1962 No. 57. VOL. LXIX.

В АРГЕНТИНІ ВІЙСЬКО ВИМАГАЄ РЕЗИГНАЦІЇ ФРОНДІЗІ

КРАЇНА СТОЇТЬ ПЕРЕД ГРОМАДЯНСЬКОЮ ВІЙНОЮ

Буенос Айрес. — 25-го березня, це значить 8 днів після виборів політична ситуація в Аргентині не була вияснена і секретар фльоти Гастон С. Клемент видав окремий комунікат, в якому повідомив, що особисто домагався резиґнації президента Артура Фрондізі. Його резиґнації вимагають військові кола від того часу, коли стало ясно, що прихильники диктатора Хуана Д. Перона здобули перемогу у виборах. Військові кола негодують на Фрондізі тому, що він дозволив вперше пероністам від скинення диктатури в 1955 році виставити своїх кандидатів і тим способом виграти вибори. Комунікат секретаря фльоти появився перед промовою до народу колишнього провізоричного президента від 1955 до 1958 року, генерал-поручника Педра Е. Арамбуру, який заявив, що Арґентина знаходиться в критичному становищі, і що „ найменша необережність може викликати громадянську війну". Також і генерал Арамбуру намовляв Фрондізі до резиґнації. Арамбуру хотів би знайти якийсь спосіб, щоб розв'язати теперішню кризу згідно з конституцією без насильства. Арамбуру конферував із президентом і з провідниками збройних сил. Також і армія мас бути за те, щоб Фрондізі залишив свій пост. Але не всі військовики так рішуче домагаються резиґнації Фрондізі, і тому не знати, як можуть розвинутися дальші події. Фрондізі старається зорганізувати такий кабінет, який вдоволив би військові кола, але це йому досі не вдалося. Досі Фрондізі прийняв резиґнації більшости членів свого кабінету, так що країна в дійсності є без уряду. Друга щодо величини демократична партія т. зв. людових радикалів видала заяву проти президента, домагаючися його резиґнації, вважаючи це за єдину розв'язку урядової кризи. В цій заяві людові радикали виступають проти Фрондізі за те, що він є прихильником закордонних інвестицій, головним чином проти того, що американський капітал старається розбудувати нафтовий промисл. Таке саме становище в цій справі займають і пероністи. Ця радикальна партія здобула 22% голосів у виборах. Радикальна партія президента Фрондізі здобула — 28% голосів, а ті партії, що є за поворот Перона — 35%. Але і пероністи і людові радикали в засаді не є протиамериканської фінансової допомоги в рямках Союзу для Поступу. Вони є проти економічних засад президента Фрондізі. Провідник пероністів Андрес Фраміні заявив, що Союз для Поступу не може діяти, коли уряд касує висліди виборів. Американський амбасадор Роберт МекКлінтон відвідав секретаря летунства, але ніхто не знає, яка була ціль цієї візити.

Генерал Педро Арамбуру кол. тимчасовий президент Арґентини

Людство відвертається від комунізму до національної незалежности і волі — твердить Кеннеді

Берклі, Каліфорнія. — Президент Кеннеді в дні 23-го березня ц. р. виголосив промову на спортовому стадіоні Каліфорнійського університету до коло 85 000 осіб, в якій сказав, що демократичний світ з довір'ям дивиться в майбутнє, бо хід історичних подій в останніх роках виказує, що світ відвертається від „монолітичної ідеї до плюралістичної, від комунізму до національної незалежности і волі". Президент сказав, що „ніхто вже не може сумніватися в тому, що хвиля майбутнього принесе не завоювання світу одним догматичним вірую — тільки визволення різних енерґій вільних народів і людей". Немає сумнівів, твердив Президент, що співпраця в здобутті знання „мусить привести до волі думки і волі сумління". Поза сильним артилерійським вогнем щоденних фраз вже видно контури здорової та життьової світової спільноти, що складатиметься з незалежних держав, об'єднаних залежністю від справи світового миру. Президент заявив, що треба ще почекати на такий світ, бо будуть перед тим різні кризи,- страх атомової війни буде тяжіти над людством, і американці мусять слухати ради Олівера Венелла Голмса, який сказав, що „воля спирається на списі", так довго, поки всі народи не зрозуміють, що дійсну безпеку дасть правдиве і контрольоване роззброєння. Той новий світ, який прийде, є „несумісний із комуністичною концепцією світового порядку" — твердив Кеннеді. Він невідклично порве кайдани комуністичної ідеології і комуністичної організації. Президент промовляв в ДніЧартеру Каліфорнійського університету, який відзначав 94-ий рік свого заснування. Президент дістав почесний титул доктора прав, а крім нього той сам титул дістав і випускник цього університету секретар оборони Роберт МекНамара.

В АМЕРИЦІ

● **Співачка** негритянського походження контральт Маріон Андерсон перед своїм концертом у Вашинґтоні для вищих урядовців і дипломатів відвідала президента Кеннеді в Білому Домі, якому подарувала платівку зі своїм співом. Президент подарував їй інавґураційну емблему. Після візити в Білому Домі вона була на другому сніданку з жінками членів Президентового кабінету. Її концерт відбувся в залі державного департаменту.

● **Телевізійна станція** Нешенел Бродкестінґ Компані плянувала надати півгодинну авдицію про життя князя Виндзорського і його дружини, але вона мусіла відкликати цю авдицію, бо княжа пара запротестувала проти неї через свого адвоката, бо це було б „вмішування в приватні родинні таємниці" колишнього англійського короля і його дружини.

● **В Нелсоні,** Британійська Колумбія в Канаді, суд засудив до ув'язнення 20-ох членів секти духоборців, які називають себе „Синами волі", і які противляться державній владі, виконуючи акти терору, підкладають бомби та підпалюють державні будинки. Ця секта ще за царських часів прибула до Канади з Росії.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ МАЙНА, ДІЛОВОДСТВА і ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНСОЮЗУ

Джерзі Сіті. — Минулої п'ятниці, 23-го березня, тут у головній канцелярії Українського Народного Союзу закінчено цілотижневу передконвенційну перевірка майна, діловодства і організаційного стану цієї великої організації. Перевірку переводила Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Володимир Галан, інж. Володимир Коссар, Петро Кучма, дир. Петро Пуцило і Іван Кокольський. Загальний звіт з перевірки, як також відповідний заклик Контрольної Комісії до конвенційних делегатів, урядовців Відділів та членів УНСоюзу будуть проголошені в найближчому виданні „Трибуни УНСоюзу", що появиться разом із „Свободою" з кінцем цього місяця. На закінчення своєї перевірки Головна Контрольна Комісія відбула ще одні спільні наради з Головним Екзекутивним Комітетом, познайомившись зокрема з подробицями підготови до ювілейної 25-ої Конвенції УНСоюзу, що має відбутися в Ню Йорку в останньому тижні травня ц. р.

Кеннеді відвідав Айзенгавера в Каліфорнії

Палм Дезерт, Каліфорнія. — Президент Кеннеді 24-го березня відвідав генерала армії Двайта Д. Айзенгавера і розмовляв із ним 51 мінуту. Секретар Білого Дому П'єр Салінґер повідомив після цієї візити, що „обговорювано становище в світі", і що Президент поінформував колишнього президента про найновіші міжнародні події. Розмова велася в котеджі Айзенгавера. Айзенгавер відпровадив Кеннеді до авта і там його по військовому попрощав, піднісши руку до чола. Кеннеді відповів: „Дякую, генерале. Тішуся, що вас знов побачив!" Колишній президент хоріє на шлункову інфлюенцу, на яку нездужає і пані Айзенгавер, яка тому не могла бачити президента Кеннеді. В неділю Кеннеді вернувся до Вашингтону.

ЗДА й ОН посередничать в Конґо у нарадах над ліквідацією сепаратизму Катанґи

Леопольдвіль, — В розмовах між прем'єром центрального уряду Сирілем Адулею і президентом катанґійської провінції Мойсе Чомбе настав застій, коли Адуля зажадав від Чомбе ґарантій, що підписаний між ними договір не буде згодом односторонньо змінений. Адуля покликався на прецеденс, коли в минулому році він договорився з Мойсе Чомбе в Кітоні і вони підписали вісім точок порозуміння, а потім Чомбе, пред'явивши той договір на затвердження свого провінційного „п а р л я м е н т у", признався тільки до частини точок, а частину зірвав. Однак Чомбе відмовився дати таку ґарантію, заявивши, що він не може позбавляти провінційного „парляменту" в с я к о ї влади. Тоді, дізнавшися, що розгніваний А д у л я рішив „перервати" переговори, включилися в них американський амбасадор в Конґо Едмунд Гуліон і шеф місії ОН Роберт Гардінер. Кожний із них в окремих розмовах з конґолійським прем'єром та к а т а н ґ і й с ь к и м президентом радили їм, щоб вони продовжували наради в конкретних справах спільної валюти, податків, армії, мита, шкіл і політичної репрезентації.

Митрополит Амвросій відбув візитацію парафії в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Минулої неділі, 25-го березня, Митрополит Українців Католиків у ЗДА, ВПреосв. Кир Амвросій Сенишин відбув архипастирську візитацію української католицької парафії св. апп. Петра і Павла в цій громаді, відправивши архиєрей с ь к у Службу Божу в год. 9-ій рано та взявши участь в Службах Божих, що їх відправляли всч. о. З. Вачинський та всч. о. декан і парох А. Борса в год. 8, 10 і 12-ій. На всіх Службах Божих ВПреосв. Митрополит вигол о ш у в ав проповідь, підкреслюючи в них важливість активної віри, що в цій парафії проявляється зокрема у будові нової великої парафіяльної школи. Владика звертав увагу на велику угодну Богові місію українців в Америці в зберіганні свого прекрасного обряду та плекання і розвиток української культури, що є великою прислугою однаково як для вільної Америки так і для поневоленого українськ о г о народу. Пі с л я проповідей Владика переводив коротку катехизацію дітвори.

Special Overseas Edition

VOICE OF FREE UKRAINE

UKRAINE SECEDES FROM THE SOVIET UNION!

Act of Secession

Фотокопія (поменшена) „надзвичайного заморського видання" одноднівки „Голос Вільної України" з проголошенням сецесії України із Совєтського Союзу.

УКРАЇНА „ВИСТУПИЛА" ІЗ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ НА СИМУЛЬОВАНІЙ АКАДЕМІЧНОЮ МОЛОДДЮ ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ О. Н.

Президент симульованої студентською молоддю Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй Едвард Кейнс (посередині) в товаристві голови української делеґації Богдана Футея (зліва) та голови СУСТА Володимира Прибили.

Ню Йорк — З кінцем минулого тижня від п'ятниці до неділі 23-25-го березня тут в готелі Комадор відбулася симульована Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй, в якій взяли участь представники 93 американських коледжів і університетів, переважно східніх стейтів, репрезентуючі поодинокі країни - членів ОН. Найбільшою сенсацією на цій Асамблеї було дбайливо підготоване та переведене „виступлення" України із Совєтського Союзу та проголошення відновлення незалежної і суверенної Української Народної Республіки із тимчасовим урядом на чолі. Україну на цій Асамблеї репрезентував Союз Українських Студентських Товариств (СУСТА) з Володимиром Прибилою на чолі. Хоч СУСТА не є зв'язана конкретно з жадним університетам, проте нашим студентам пощастило добитися визнання, як суцільної студентської групи та дістати репрезентацію України. Совєтський Союз був репрезентований Джорджтавнським університетом. СУСТА приготовився до „сецесії" України із Совєтського Союзу дуже дбайливо. Наперед надруковано велику кількість „надзвичайного заморського видання" односторінкової одноднівки „Голос Вільної України", в якій подано оформлений за всіми приписами міжнародних законів „Акт Сецесії", подаючи причину, чому Україна виступає із Совєтського Союзу. Рівночасно подано, мовляв, замонітований у Вашинґтоні текст сецесійної промови „його екселенції Володимира Прибили, який від останньої ночі перебрав президентуру Тимчасового Уряду Української Народної Республіки". В одноднівці надруковано також ряд коротких вісток про „заяву льояльности українських військ Українській Народній Республіці", про те, що „Міністер справедливости УНРеспубліки запевняє волю усім громадянам України", про „Український апель до росіян здержатись від кровопролиття", про „визнання УНРеспубліки" рядом західньоевропейських держав і подібне. На сторінці поміщено також мапу України із зазначенням величини її території, кількости населення, важливіших віровизнань, природніх ресурсів і т. п. „Голос Вільної України" справляв до тієї міри реальне враження, що багато членів поодиноких делеґацій прийняли його та все, що в ньому написане за дійсність, шукали дальших вияснень та дивувались, що про такі історичні події нічого немає в щоденній американській пресі.

Здогади про те, що українці готуються до якогось „клопоту" кружляли між делеґаціями вже від початку сесії, хоч „сецесія" наступила щойно на пленарній сесії Асамблеї в неділю 25-го березня. Саме тоді, як сесія зібралася, її генеральний секретар одержав вислану з Ню Йорку телеграму в „Києва" про те, що Верховна Рада (Совєт) Української ССР однодушно схвалила виступити із Совєтського Союзу та проголосити суверенну Українську Народну Республіку. Початково предсідник Асамблеї Е д в а р д Кейнс, батьки якого — як це виявилося пізніше — також походять з України, не знаючи, що зробити з такою телеграмою, думав її зіґнорувати. Проте, на інтерпеляцію голови української делеґації Богдана Футея почалася дебата, що тривала понад пів години. Рівночасно українська делеґація подбала, щоб „Голос Вільної України" та інші матеріяли про „сецесію" і її причини опинились в руках кожного учасника сесії. Під час дебат багато делеґацій, включно з делеґацією Совєтського Союзу (Джорджтавнський університет) та самим предсідником Асамблеї Е. Кейнсом висловлювалися з признанням та ґратулювали українській делеґації за підготову та переведення „сецесії". Деякі з них висловлювали співчуття українському народові за його недолю та жалували, що симульована сецесія не є дійсністю. Головну ролю в підготовці цієї „сецесії" на найширшому студентському форумі відіграли, крім голови СУСТА Вол. Прибили і голови української делеґації Богдана Футея, ще голова Фонду Катедри Українознавства Ст. Хемич, студенти Марта Савчак, Леся Ганущак, Константин Савчук, Роман Мац, їхній американський приятель Джеймс Вудбері та інші. Українська акція була без сумніву головною подією і головною атракцією цієї великої студентської імпрези, що мала піддержку дійсної Генеральної Асамблеї ОН, Державного Департаменту та ряду інших установ. Не від речі буде згадати, що більшість делеґацій, які заступали на цій симульованій сесії Генеральної Асамблеї поодинокі країни, мали раніше конференції із дійсними делеґаціями тих країн, що їх вони заступали, та одержали від них відповідні інформації про їхні дійсні пляни і напрямні в дійсній Асамблеї ОН. Делеґації комуністичних країн від таких конференцій відмовилися.

● **Французька комуністична** партія видала наказ своїм членам голосувати у всенародньому референдумі в справі прийняття чи відкинення підписаного з альжирськими арабами мирового договору — „за" становищем де Голя. Комуністи прийшли до переконання, що у Франції є такий сильний і всезагальний гін до миру в Альжирі, що голосування „проти" насторожило б проти них масу сірих французьких обивателів. Тому мовляв „із двох, — менше зло - підтримати в цьому випадку де Голя".

● **З летунської бази** Едвардс в Каліфорнії випущено з літака, який летів із швидкістю 870 миль на годину на висоті 35,000 миль кабіну з медведем, яка впродовж 7-ох мінут і 49 секунд з парашутом приземлилася, і ведмідь був здоровий. Це була перша така проба. Користувалися ведмедем тому, що він важить стільки, що людина.

В АЛЬЖИРІ АРМІЯ ВОЮЄ ПРОТИ ФРАНЦУЗЬКИХ ТЕРОРИСТІВ

Альжир. — В минулу неділю 25 ц. м. в центрі другого найбільшого міста в Альжирі Орані велась насправжня битва поміж французькою армією і збунтованими цивільними мешканцями, які масово заповнили ряди Тайної Військової Організації, терористичної організації екстремістів, що не визнають підписаного французьким урядом миру з мусульманськими націоналістами. Після кількагодинної стрілянини з обох сторін французьке командування забрало з центру міста чотири танки. Під час стрілянини низько над містом пролітали військові літаки, але не встрявали в бій. Кількости вбитих і ранених не подано до відома. Ситуація в Альжирі раптом прийняла в минулу п'ятницю драматичний зворот, коли французькі екстремісти - терористи знечев'я, переодягнені у французькі військові уніформи, заатакували військову стежу в центрі міста Альжиру, вбили чотирьох вояків і одного старшину та решту, обскочивши з усіх сторін, взяли в полон. Французька армія негайно гостро зареагувала, вперше виступивши активно проти терористів та ввівши в бойову дію танки, панцерні вози і літаки. За несповна годину після описаного вгорі нападу на французьку військову стежу, військо почало систематично оточувати з усіх сторін замешкалу французами дільницю *Баб-ель-Уед та перешукувати помешкання за помешканням,* дім за домом. Коли з вікон і дахів домів посипались на вояків стріли, військо відповіло важким вогнем і брало приступом доми, з яких падали стріли. Унаслідку було в минулу п'ятницю найменше 20 вбитих цивільних французів та коло 15 вояків, а число ранених по обох сторонах доходить двох соток. В минулу суботу французькі власті вислали до обложеної дільниці Баб-ель-Уед амбулянси, щоб забрати вбитих і ранених, але вони вернулись порожні, бо екстремісти, лякаючись пізніших репресій проти ранених, відмовились не тільки від лікарської опіки, але не видали тіла вбитих. Екстремісти намагались уладили демонстрацію в честь поляглих, але військо дозволило тільки на покладення вінка під пам'ятником кількома особами, а зібраних коло 2.000 осіб розпорошило на малі гуртки і тримало здалеку від пам'ятника. Президент де Голь, на вістку про активний виступ терористів проти війська, наказав „здусити бунт всіма можливими способами". За звідомленнями від усіх західніх кореспондентів — ситуація радикально змінилася постільки, що у французьких військових колах, які раніше були поділені в своїх настроях супроти Тайної Військової Організації, очолюваної високими колишніми старшинами, тепер настав настрій гніву, обурення і сердитости супроти тієї організації терористів. Не є виключене, що згаданий вгорі наскок на французьку стежу, який спричинив перелім настрою, був ділом групи терористів, яка діяла на власну руку і тим своїм ділом доказала брак дисципліни в рядах Тайної Військової Організації. Коли французькі збройні сили виступили негайно активно проти французьких екстремістів в Альжирі, ці останні втратили останній промінчик надії на можливість *вигри своєї боротьби за „Французький Альжир".* Число арештованих французьких цивільних мешканців в Альжирі доходить до тисячі осіб. Декого звільнено, але більшість затримано, як запідозрілих у членстві в Тайній Військовій Організації. Операція перешукування дому за домом в місті Альжирі триває далі і буде продовжуватись ще два тижні. Знаходять масу зброї й амуніції.

Франція відкликує свого амбасадора з Москви й викидає совєтського

Париж. — Французький уряд викликав до Парижу „для консультації" свого амбасадора Моріса Дежена і „запропонував", щоб совєтський амбасадор С. Віноградов „нав'язав безпосередній контакт з совєтським урядом в Москві". Такою дипломатичною формулою французький уряд дав пізнати Москві, що він не бажає собі мати совєтського амбасадора в Парижі. Проте Франція не зірвала дипломатичних взаємин з Совєтами, бо залишила в Москві шарже д'аффер Жака де Бомарше, який виконуватиме функції репрезентанта Франції. Відкликання французького амбасадора з Москви прийшло на знак протесту Франції проти визнання Москвою мусульманського екзильного уряду Альжиру, дармащо в договорі між тим урядом та урядом Франції сказано виразно, що поки буде переведений в Альжирі всенародний плебісцит і поки, на основі його передбаченого висліду, буде проголошена Альжирська республіка, сувереном Альжиру є — Франція. Французький уряд зажадав від Москви „вияснення" того її кроку. Віноградов з'явився в минулу суботу у французького міністра закордонних справ Моріса Кув де Мурвіля і відчитав йому довге письмо, яке мало лише пропаґандивний характер, а ніщо про саму справу, визнання мусульманського уряду Альжиру, не говорило.

У СВІТІ

● **Французькі терористи в Альжирі,** зорганізовані на військовий лад в Тайній Військовій Організації, так зросли в силу, що вже цілими відділами виходять на вулиці міст. Вони звели в минулий четвер в центрі міста Альжиру вуличний бій з французькими жандармами, яких найбільше ненавидять. В іншому виступі терористів в білий день — вони напали на склад амуніції, спокійно навантажили на авта 4.800 фунтів динаміту й від'їхали. В будинку централі поліції в Альжирі вибухла сильна бомба.

● **У Східньому Берліні** в минулий четвер німецька комуністична поліція стріляла до американського військового авта, яким їхали два старшини з військової місії ЗДА при совєтській командантурі Східнього Берліну. Кулі продіравили отоки і багажник, але старшин не ранили. Цей новий інцидент знову загострив атмосферу.

● **У Москві** відбувається публічна виставка „протилетунської охорони", на якій показано фільми з отворами до підземних сховищ. Закордонні обсерватори в Москві знайшли в цьому потвердження своїх давніх здогадів, що большевики, всупереч офіційним насмішкам з американських дебат на тему протиатомових схоронищ, віддавна самі тайком будують такі схоронища, тільки лишщо без публічного знакування і з забороною писати про це і говорити зі страху перед „шпигунами".

● **Папа Іван XXIII** призначив єпископа у Вроцлаві Болеслава Комінка на архиєпископа Вроцлавської римо - католицької архиєпархії. Це поважна перемога не тільки католицької Церкви в Польщі, але й сучасного комуно - польського режиму, бо цим актом Ватикан посередньо визнав за Польщею так звані відзискані землі, німецькі посілості з-перед останньої світової війни. Тепер вияснюється, чому уряд Гомулки дав кардиналові Вишинському дозвіл поїхати на кількатижневе перебування до Риму; він відніс великий успіх тією своєю місією, переконавши Папу в цій справі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Прогайновані тижні

„Після десятьох днів нарад Женевська конференція в справах роззброєння мусить ствердити безвихідність ситуації в усіх дебатованих справах, включно з забороною ядрових детонацій, генеральним роззброєнням і Берліном". Таким коротким меланхолійним реченням „Ню Йорк Таймс" в редакційному коментарі характеризує ситуацію в Женеві під кінець минулого тижня.

Формально Женевська конференція у справах роззброєння, чи пак засідання Комісії Об'єднаних Націй для справ роззброєння, розпочалися 14-го березня ц. р., але насправді вже за три дні перед тим були в Женеві міністри закордонних справ „трьох великих" — ЗДА, Британії і Советського Союзу, — бо Франція бойкотує ті наради, наперед заявивши, що то є зайва витрата часу. Таким чином державний секретар Дін Раск і британський міністер лорд Гюм впродовж повних двох тижнів намагалися „зрушити з місця" будь-котру з трьох названих угорі справ, щоб мати бодай сякий - такий назверхній успіх, щоб бодай започаткувати конструктивну компромісову розв'язку справи роззброєння, атомових дослідів чи Берліну. Але компроміс означає поступки з обох сторін, добру волю по обох сторонах, бажання злагоди й згоди, готовість виректися частини своїх вимог задля осягнення порозуміння. Все це для большевиків неіснуючі моменти. Порозуміння з ними можливе тільки через повну капітуляцію з власного становища, через повну капітуляцію з власних інтересів та підкорення їх інтересам Советського Союзу.

Не існує нині у світі ані одного поважного політика та публіциста в будь-котрому політичному таборі, який не вважав би генерального й тотального роззброєння за утопію. Знають це прекрасно й самі большевики, і коли вони відмовилися у Женеві прийняти будь-яку іншу платформу для ділових переговорів про роззброєння, як тільки принцип „тотального й генерального" скасування всіх родів зброї і всіх військових бюджетів, — то це тільки ще один доказ, що вони не хочуть взагалі навіть сповільнення темпу в перегонах у зброєнні. Західні держави ще на Лондонській конференції в справах роззброєння, яку большевики зірвали у 1957-му році, відступили від принципу, що проблему роззброєння треба тісно в'язати з проблемою політичних конфліктів. Однак, хоч ці дві справи, військову й політичну, ніби розділено, — очевидно — ніякий державний муж не може поважно брати справу роззброєння, поки не зліквідовано тих політичних причин, які власне спричиняють зброєння. ЗДА й Британія думали, що таким легким поштовхом в сторону роззброєння може стати розв'язання проблеми Берліну. Але Москва, не відступивши від своєї вимоги щодо визнання „двох Німеччин" та щодо ліквідації західніх військових залог у Західньому Берліні — перекреслила ту надію.

Те саме стосується справи ядрових експериментів. На настирливі вимоги Москви ЗДА й Британія погодилися відокремити цю справу від актуальних міжнародно - політичних проблем. Понад три роки, почавши від 31-го жовтня 1958-го року, на кількасот засіданнях перемелювано її на окремій Женевській конференції і дійсно зредаговано вже цілий ряд точок договору про припинення ядрових детонацій. Після того большевики відкликали свою ранішу згоду на встановлення міжнародно - контрольної комісії, перевернули своє становище горі дном і прийняли позицію, яка свідчить наявно, що їм не залежить на такому договорі, бо вони приготовляються до дальшої серії ядрових детонацій.

Внаслідку — прогайновано два тижні на цілком безвартісні, безплідні розмови, наради, „ділові обіди" та „ділові вечері", тости та пресові інтерв'ю. Кажуть, що Громико дістав від Хрущова наказ не поступатися ані на крок для того, щоб потім покликатися на заяву британського прем'єра Мекміллена, який заявив, що коли в Женеві не буде ніякого поступу, тоді треба буде пробувати „договорюватись" на новій конференції „на вершинах". Хрущов хоче такої вершинної конференції. Але не задля безпосереднього порозуміння, не задля того, щоб собі приписати заслугу миротворця, а для того, щоб мати ще одну трибуну для пропаганди. А Захід — під натиском угодівської Британії і комунофільських невтралістів — погодиться на це і далі гайнуватиме час у розмовах з большевиками.

Советська пародія виборів

У советських газетах з 21-го березня ц. р. проголошено висліди проведених у неділю 18-го березня цього року „виборів".

Якою сміховинною пародією на парляментарну демократію є советські вибори до Верховного Совету, які відбуваються щочотири роки, свідчать не тільки проголошувані кожного разу висліди, але й рейвах, що його зчиняє советська преса з приводу тієї комедії. У післявиборчих статтях, що їх друкують московські „Правда" та „Ізвестія", а за ними й вся інша советська преса, повторюються до занудди фрази про „нову, блискучу, повну й неподільну перемогу бльоку комуністів і безпартійних", хоч насправді не було й немає кого перемагати, бо ж немає в Советському Союзі ані інших партій, що могли б конкурувати у виборах, ані інших виборчих списків, бо ніхто поза названим „бльоком" не має права їх виставляти. Щочотири роки советські офіційні органи розписуються про „чудові, незвичайні висліди" виборів, хоч нічого незвичайного в них нема, бо кожні наступні вибори абсолютно нічим не відрізняються від попередніх.

Щоб не бути голословним, вистачить пригадати висліди виборів до Верховного Совету СССР, що відбулися 16-го березня 1958-го року. Тоді участь всіх голосуючих, занесених у реєстри виборців, становила — 99.97%. Цього року голосувало 99.95% всіх управнених до голосування. Такий високий відсоток голосуючих вказував би на те, що в СССР у день виборів взагалі не було ані важко хворих, ані помираючих, ані зайнятих так, що не мали фізичної змоги голосувати. Так само абсурдно виглядають і висліди виборів по окремих національних республіках, де цього року, як і в 1958-му році, кількість голосуючих не була нижчою, як 99.9%, за винятком хіба Естонської ССР, в якій це число в 1958-му році становило 99.38%, а цього року 99.66%. І в 1958-му і в 1962-му році за кандидатів „бльоку комуністів і безпартійних" до обидвох Советів голосували не менше як 99.30% по всіх 15 республіках, за винятком знову ж — Естонії.

Советська преса вихваляється, що в склад обидвох Советів увійшли „цвіт і гордість робітничої кляси, селянства й інтеліґенції". Коли ж переглядати списки обраних депутатів по окремих республіках й областях, у вічі впадає неспівмірно мала участь серед них селян і робітників. Більшість, яких 80%, це представники советської бюрократії: працівники провідних органів партії, уряду, державних і господарських установ, керівники підприємств і колгоспів. Якщо йде про Українську ССР, то дуже показовий з цього погляду склад представництва цієї республіки в обидвох Советах. На всіх 157 депутатів з УССР 29 — це керівні діячі республіканських і обласних партійних органів, а 16 — члени уряду чи республіканських урядових установ. Решта — генерали, письменники, керівники радгоспів і колгоспів — усе теж майже поголовно члени компартії або ж керівні діячі так званих громадських, а фактично режимних установ. Ще яскравіше проявляється це відношення в Советі Національностей. На всіх 25 депутатів з Української ССР до цього Совету вибрано 8 керівних діячів партії, три члени уряду, шість керівників і бригадирів колгоспів, а тільки решта письменники, сталевари, токарі, колгоспниці.

Так на ділі виглядає „представництво народу" в Советському Союзі. Нічого спільного із справжньою демократією воно не має, бо в склад його входять головним чином представники виконних органів, які й самі себе потім до цих органів вибирають і самі себе контролюють.

ГОЛДБЕРГ ПРО ДОПОМОГУ МИСТЕЦТВУ

Загальновідома річ, що в ЗДА економічне, культурне і товариське життя стоїть поза сферою впливів федерального уряду. Все шкільництво, крім деяких військових академій, утримують стейтові і міські самоуправи або приватні корпорації. Залізниця, телевізія й радіо, що в Европі є власністю держави, тут є власністю приватних фірм, і уряд у Вашингтоні їх тільки контролює.

Нема в цій країні державних театрів, опер, мистецьких академій, музичних консерваторій, балетних шкіл і державних музеїв. Такий стан починає турбувати деяких американців, до яких належить і секретар праці Артур Дж. Голдберг, що вмістив на цю тему статтю в щоденнику „Ню Йорк Таймс".

Правда, Голдберг не проєктує допомоги, а тим самим і найменшої контролі федерального уряду над окремими галузями мистецтва. Секретар праці стверджує, що квітуче культурне життя в цій країні є не тільки прикрасою, але й самою основою здорового і сильного громадянства. Він твердить, що матеріяльний успіх окремих мистців, малярів, співаків, музик і письменників не завжди є мірилом дійсної їх вартости для культури даного народу. Коли ж так воно є, то розвиткові мистецтва повинні сприяти не тільки окремі особи, корпорації, добродійні товариства, робітничі організації, міські й стейтові самоуправи, але також і федеральний уряд. Тож, вважає він, треба довести до того, щоб окремі роди мистецтва не залежали тільки від вимог ринку збуту, тобто опінії більшости населення.

Голдберг вважає, що треба „звільнити американське мистецтво від тиранії більшости", яка часто заперечує мистецькі аспірації меншости. Більшість у ЗДА — це десятки мільйонів пересічних громадян, а меншість — це кілька мільйонів тих, які глибше розуміють мистецтво.

Щоб мистці під матеріяльним оглядом не залежали цілковито від широких кол громадянства, споживачів мистецьких творів, мусять мистецтву допомагати згадані вище чинники, серед яких секретар праці наводить і федеральний уряд. Але він підкреслює, що підтримка культурної частини громадянства — це основа існування дійсного мистецтва, яке вимагає чутливого до себе відношення.

Як же мали б допомагати мистецтву самоуправні уряди, корпорації, робітничі організації та окремі особи і як мав би допомагати федеральний уряд, який досі зовсім не цікавився цією проблемою?

Голдберг пропонує створити Федеральну Дорадчу Мистецьку Раду з представників окремих галузей мистецтва, яка заохочувала б приватну ініціятиву в допомозі розвитку мистецтва і відповідно впливала на уряд в цьому самому напрямку.

Противники створення Федеральної Мистецької Дорадчої Ради твердять, що федеральний уряд не сміє витрачати грошей податковців на мистецтво, що є „люксусом", і заявляють, що федеральна допомога привела б до урядової контролі над мистецтвом. На це секретар праці відповідає, що мистецтво не є і ніколи не було люксусом. Федеральна Мистецька Дорадча Рада — каже він — має бути не допомоговою аґенцією, а посередником між мистцями, громадянством і урядом.

„Я зовсім не проєктую — каже Голдберг — державно підтримуваної інституції, такої, які існують в деяких европейських державах. Вільне демократичне громадянство може конкурувати і мати успіх, діючи вільним і демократичним способом".

Говорячи про допомогу мистецтву, не слід спускати з очей самих американських мистців, які можуть похвалитися великими успіхами. І громадянство повинно сприяти їхній праці.

ЗАВВАГИ ДО 5-го ТОМУ УРЕ

Недавно вийшов у Києві 5-ий том УРЕ — Української Радянської Енциклопедії. Як і попередні томи, видруковано його на доброму папері, з мапами й ілюстраціями. На жаль, мапи зроблено в такому малому мірилі, що ними неможливо користуватися. Україна на політичній мапі не виділена окремою барвою, а на мапі етнографічній не зазначено, яка людність живе на Кубані: залишено біле місце та й годі!

Цей том, як і попередні, переповнений іменами і фактами з історії московського царства, російської імперії та советської держави. В подробицях описано князів і царів Москви, навіть портрет Івана Грізного вміщено, щоб „хахли" знали, що терор — це давня прикмета московських режимів. З десяток є Іванових (співаків, малярів, інженерів), але нема Петра Іваненка, нещасливого гетьмана, що в кінці 17-го століття мав пляни відновити державу Хмельницького по обох боках Дніпра.

Повно в УРЕ царських та советських генералів і різних другорядних письменників, але навіть лихим словом не згадано Сергія Єфремова, мовби його ніколи не було на світі. Також і з „народних демократій" УРЕ бере тільки осіб, льояльних до комуністичних режимів. Згадуючи історичні музеї, УРЕ дає фотознімок Історичного музею в — Москві: мабуть іншого не знайшлося в Україні...

Якимсь чудом попав у той том відомий учений і поет Микола Зеров, навіть названо його „неоклясиком" без звиклих закидів у „реакційності". Подано теж дату смерти Зерова: 13-го жовтня 1941-го року. Але не згадано, що загинув він на засланні, як „ворог народу". Є теж портрет відомого комуніста Володимира Затонського і опис його життя. Є рік смерти, але немає згадки про причину: він теж був жертвою апарату терору, що його збудували Ленін і Сталін.

Все, що нагадує факти про боротьбу України за свободу, замовчує УРЕ або перекручує правду на московський лад. Наприклад, у 5-му томі є стаття В. Голобуцького про Запорізьку Січ. Автор, згідно з директивами компартії, хвалить січовиків за їх боротьбу проти панщини і проти Польщі й Криму. Але не вільно правдиво написати про боротьбу Запорізької Січі проти Москви. В. Голобуцький згадує кошового Костя Гордієнка, який 1709 року прийшов з запорожцями на поміч Мазепі й Карлові XII. Однак, Голобуцький твердить, що це було діло „кошової старшини", якій „вдалося обманом збити на шлях зради невеличку частину запоріжців".

До речі, відомий російський історик Є. Тарле писав 1958 р., що з Гордієнком прийшло з Січі на Гетьманщину до 10 000 запорізької кінноти. Згадує Голобуцький теж і зруйнування Січі московським військом в 1709 р. Коли б запорожці були „вірні Москві", то зруйнування Січі і винищення козацької залоги Коша Запорізького не були б потрібні цареві Петрові І.

У всіх томах УРЕ помітна „подлая лесть русскому оружію", як писав колись Шевченко в своєму щоденнику. Московський дух цієї „Української Енциклопедії" виявляється навіть у цитуванні пам'яток стародавнього українського письменства. Приміром, Голобуцький наводить уривок із листа запорізьких козаків до гетьмана Б. Хмельницького 1653-го року. Букву „ѣ", що читалася у нас як „і", Голобуцький переписує в цитаті як „е" або „є". Тому виходить у нього не „Дніпра", а „Днепра", не „діла" а „дела", „ползє отчизнє", замість „ползі отчизні".

Про відомого історика України Олександру Єфименкову УРЕ подає фантастичну вигадку, мовляв, її вбили „петлюрівські бандити" в грудні 1918-го року на Харківщині. Відомо, що її вбили большевики, які в той час уже захопили Вовчанський повіт, де на хуторі жила О. Єфименкова.

Такими фантазіями годує нещасливих читачів в Україні „партійна наука".

С. О.

КОЛИ РЕЙКИ ГУДУТЬ...

Коли рейки гудуть, я,
здається, прямую додому.
В пароплаві — я знову
неначе додому пливу,
І вже бачу свій берег,
у сивім тумані густому,
І руками хапаю холодну,
вологу траву.

Це хвороба якась,
для якої не знайдеться
ліку.
Так і буду ходить,
прислухатись до звуків
усіх,
І ловить, мов сліпець,
щось знайоме з раптового
крику,
І обходить чужий,
безтурботний і радісний
сміх.

У подвір'ї своїм,
обтинаючи рожі колючі
І вдихаючи пахощі
в'ялого листя й трави,
Забуваю, що я не
на Ворсклі порізаній
кручі,
Де ходив, де сходив
всі кущі, всі балки і рови.

Все здається, що сон
промине і не стане цих
видив:
Евкаліптів, жоржин,
кукабар і багатих вітрин,
Прийдуть давні сусіди,
на місце чужих
чи діти колишніх сусідів,
І стара батьківщина —
батьківщин.

ВАСИЛЬ ОНУФРІЄНКО

1959 р., Сідней

Антін Рудницький

ЛИСЕНКО І ЙОГО ОПЕРОВА ТВОРЧІСТЬ

(З нагоди 120-ліття з дня народин)

Кожний раз, коли мені приходиться виконувати з хором і оркестрою найбільші кантати Лисенка, „Б'ють пороги" і „Радуйся, ниво", до голови приходить мимохіть одна й та сама думка: як жаль, що цю творчу інвенцію й цю силу таланту, яку Лисенко виявив у згаданих кантатах, не мав він можливости застосувати в своїх операх.

Коли чую динамічне унісоно хору, яким зачинається „Б'ють пороги", чи, потім, могутній вступ мішаного хору „Слава не поляже" — коли в кантаті „Радуйся, ниво" енергійним, рішучим темпом прозвучить перша, хорова, частина твору, або коли баси започатковують стихійну тему останньої частини, „Оживуть степи, озера" — хотілося б, щоб в операх Лисенка було якнайбільше музики подібної сили й емоції, подібного надхнення. Та з своїми операми Лисенко не мав щастя — ані в їх творчому оформленні, ані в своїх заходах їх поставити й почути.

Нема сумніву, що сила творчого таланту Лисенка лежала в ділянці народної пісні та хорів, отже в ділянці вокальної музики, та ще й особливо музики ліричного характеру, ідилічного, а то і сентиментального. Опера — особливо в часах Лисенка, в яких жили й творили такі велетні, як Верді й Вагнер — опера вимагає музики зовсім відмінного характеру, музики повної драматичної напруги, яку треба допроваджувати до сильніших вершків, залежно від сценічної акції та душевних конфліктів і пережувань окремих дійових осіб. Крім того опера, як форма вокально-інструментальна, в якій інструментована частина може й важливіша від вокальної, опера вимагає від композитора досконалого знання не тільки інструментальна, в якій інст- писати для оркестри, але й своєрідного таланту оркестрової інвенції, яка зовсім відмінна від інвенції вокальної, сольової чи хорової.

Але як та мати, що серед усіх своїх дітей найбільшу любов проявляє до кволої, слабовитої дитини, — Лисенко найбільше уваги, часу й творчого зусилля приділяв, власне, оперовій ділянці.

Перші Лисенкові спроби в ділянці театральної музики почалися ще в його молодечих роках. У 1874-му році він пише для аматорського гуртка оперету „Різдвяна ніч", яку опісля основно переробляє й в 1882-м році закінчує, як свою першу оперу. Вона написана на основі повісти Миколи Гоголя, до лібретта Старицького.

Головну основу музики „Різдвяної ночі" творить народно - пісенний матеріял. Суцільність музичного оформлення, на жаль, надто розірвана короткими, уривчастими фразами, не розробленими як слід. Мелодика, речитативно-епічного характеру не дуже відповідає оперовій формі. Також вражає недостача вдалих сольових номерів, арій та ефектовних ансамблів. Та найгірше, що саме лібретто „Різдвяної ночі" має так багато драматургічних і сценічних недотягнень, що навіть такі майстри, як Чайковський чи Римський - Корсаков, у своїх операх на цей самий сюжет не мали багато більше щастя, як Лисенко.

Тому й не дивниця, що коли в 1927-му році Харківський Державний Оперовий Театр, тоді „столичний", хотів включити „Різдвяну ніч" в свій репертуар, як першу українську оперу після т. зв. українізації оперових театрів, то після переведення показової проби з повною оркестрою й солістами — якою, до речі, я керував, бувши тоді диригентом Харківської Опери — рішено „Різдвяну ніч" не виставляти.

Дещо кращою була чергова спроба Лисенка, з лірично-фантастичною оперою „Утоплена", закінченою в 1884-му році. У ній музичні номери переплітаються з прозою; музика, завдячуючи дещо складнішій і гармонічно різноманітнішій побудові, назагал цікавіша від „Різдвяної ночі". Але опера „Утоплена" найбільше замітна тим, що в ній є хоровий номер „Туман хвилями лягає", який належить до найкращих у творчості Лисенка взагалі.

Не зважаючи на те, що композитор назвав „Утоплену" лірично - фантастичною оперою, фантастику в музиці годі в ній знайти. Лірика опери — питома Лисенкові, меланхолійно - сентиментального характеру. Все ж таки деякі позитивні елементи лібретта спонукали Київський Оперовий Театр поставити цю оперу — недавно — після основної її переробки, в якій, між іншим, говорені речитативи оформлено музикою.

Найбільшою оперою Лисенка і його найбільшим твором взагалі є „Тарас Бульба". Композитор працював над нею повних 10 років. І якість цього історичного сюжету, і сценічна придатність лібретта з численними й різнородними характерами дійових осіб та кольористикою сцени — все це захопило композитора й дало йому стимул до без порівняння багатшої інвенції й кращої музики, як в обох його попередніх операх.

Опера „Тарас Бульба" не вийшла на сцену за життя композитора, а перша спроба заставити її в цілості, по-українському, в Київській Державній Опері в 1927-му році, не увінчалася повним успіхом. Щойно постава „Тараса Бульби" в Харківській Державній Опері, прем'єра якої відбулася 15-го січня 1928-го року, запевнила цьому творові постійне місце в репертуарі українських оперових театрів в найближчих десятках роках, у тому вигляді й з тими змінами, які для згаданої постави зроблено в Харкові.

Музичне керівництво цієї пам'ятної постави і, очевидно, її музичної підготови Дирекція Оперового Театру доручила авторові цих рядків. Режисером був Сергій Каргальський. Сольові партії виконували тогочасні найкращі мистецькі сили. Отже, заголовну ролю Тараса Бульби виконував Іван Паторжинський, його дружину, Настю, — Катерина Копкова, синів, Андрія й Остапа — Микола Ожера і Віктор Будневич; воєводу — Михайло Шаповал, його доньку, Маринцю — Марія Сокіл; Татарку — Бронислава Золотогорська і Кирдягу — Віктор Хорський.

Сценічне оформлення робив Анатоль Петрицький — і, як звичайно, деякі сцени викликали бурю оплесків, коли тільки піднімалася завіса — такі вони були чудові багатством барв, костюмів та творчої фантазії цього великого мистця.

Оперу „Тарас Бульба", яка мала бути першою поставою українського оперового твору взагалі в Харківському Оперовому Театрі, приготовлялося особливо уважно. Тому, що в цій опері чимало місць, які стримують хід дії й розсівають увагу, чи то внаслідок драматургічних недотягнень, чи розтягненої музики — прийшлося робити зміни й скорочення. Але й з тими скороченнями опера ніколи не кінчалася перед північчю.

Найбільше мороки було з оркестровою партитурою, непристосованою до вимог новочасного оперового театру. Добру її частину прийшлося мені не тільки основно справляти, але й цілком переінструментовувати.

Усі артисти вклали велику працю в оформлення своїх партій, як з музичної, так і з сценічної сторони. Пам'ятаю, що Паторжинський приходив на яких 4 години раніше перед виставою, бо стільки часу треба було йому, тоді молодому, худорлявому чоловікові, щоб перетворитися в старого, товстого, кремезного ді-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Софія Парфанович

ПОЇЗДКА ДО ЕВРОПИ

(3)

Бачите й вдихаєте це найбільше в Тавер ов Лондон, що його почав будувати ще Вілліям Завойовник. Потім цей замок добудовувано й перебудовувано, і був він навперемінну оборонною спорудою і тюрмою, де англійські королі стинали голови своїм королевам. Довелось там посидіти й Гессові, коли приїхав від Гітлера. Ґалерії і вежі, подвір'я, ходи і ворота до Темзи, „ворота зрадників", якими приводили королев на суд і кару... По травниках походжають круки, і мусить їх бути шість, бо доти, поки є їх таке число, триватиме англійська імперія. А щоб не втекли, їм підстригають крила.

В катедрі час від часу ще падає слово „бліц", що означає гітлерівське бомблення міста. (Ще навіть в Сіті ов Лондон є невідбудовані руїни). Але катедру рятували громадяни від пожежі, не зважаючи на бомби. Довкола замку, між ним і катедрою тісно стоять будинки банків, різних торговельних бюр і аґенцій. Вночі це місто в місті затихає-замовкає, і залишаються в ньому тільки дозорці.

Сіті ов Лондон, безумовно, найцікавіша й найбільш настроєва частина цієї великої метрополії.

Прохід уздовж Темзи, ґотик парляменту, дзвін Біґ Бена, Вестмінстер Ебі і палац Бакінґгем і Джеймс Парк переносять вас в імперіяльне середньовіччя, таке живе й тепер. Але королеви немає тепер в замку, врешті не думаю, щоб хотіла вона познайомитися зі мною...

Наперекір песимістам і громадянам з парасолями, погода прекрасна. Ріка блакитна, хоч мутнава, і дерева в парках сяють зеленню. Це ж бо кінець червня.

Британський музей тільки пробігла, щоб не було стиду, що там не показала носа. Зрештою, як і інші музеї, його треба студіювати, а на це потрібно часу. Хотілося посидіти й побалакати з В. Шаяном, що там працює, але й на це не було часу. А наші стежки так часто перехрещувалися у Львові і в Авґсбурзі. Було б про що говорити.

Запитують мене, чи бояться люди в Англії війни і які там харчі. Звичайний громадянин про війну не багато думає. А харчі з усіх країн, які я бачила, в Англії найскромніші. На снідання дають два тонісінькі кусники хліба, два прозорі слимачки масла, дрібку мармеляди, що смакує трохи буряками, і водністу каву. І решта харчів нагадує трохи війну, — отих 50 грамів м'яса, що видавали на картки. Я старалась їсти в різних місцях, але харч всюди майже такий самий, несмачно приготований. Певно в дорогих ресторанах він кращий. Але публіка худорлява і на англійський лад недоживлена. Складається враження, що британським островам бракує колоніяльного добробуту. А може то така кухня...

Одяг скромний, але солідний, костюми й светери носять навіть у жаркий день.

Треба ще згадати про транспорт. Авт оагато — на 50 мільйонів населення 7 мільйонів. Рух — по лівій стороні, і це збиває з пантелику людей, які звикли до правобічного руху. Як і в усій Европі, сигнальних світел мало і ще менше поліцистів, так що пішоходці мусять керуватися власним розумом. Перед „зеброваною" смужкою, розмальованою в білі стрічки, авта спиняються, коли водіям не дуже спішно і коли вони бачать, що нагромадилося досить пішоходців. Решта — на власний риск.

Метром-собвеєм добре їхати і легше орієнтуватися як на Мангеттені. Залізниця така, як була у нас дома: чорні присадкуваті паровози з коминами викидають клуби диму. Навіть крізь зачинені вікна пасажирів присипає попіл і сажа. Тож після подорожі варто скупатися і помити голову.

Як і всюди в Европі, контролюють білети при вході й виході, з двірця, в потягу, інколи не лише кондуктор, але й інспектор. Врешті, ніде на світі, хіба, не їздять так вигідно, гарно й безжурно, як в Америці. Коли ви не знаєте зупинок, ви можете спокійно спати, бо у відповідну пору прийде кондуктор, забере листок, що його застромив за спинку вашого сидження, і скаже вам, що пора виходити. В Европі часом заходить він, щоб вигукнути назву стації, але звичайно мусите орієнтуватися самі.

Ще запитують мене люди: як з комунізмом в Англії? Подаю тільки те, що чула від наших людей. А казали мені таке: робітник не має приводу до нарікань і не має за що боротися. Він з усіх боків забезпечений на випадок безробіття і хвороби. На дитину платять, чи працює робітник чи ні. Ці забезпечення приводять до того, що людина не радо працює, тож є брак рук до праці і треба спроваджувати їх з інших країн. В цьому я сама пересвідчилася в готелях і ресторанах.

В тих умовинах трейдюніонізмові немає в основі за що боротися. Здавалося б, що й для комунізму нема відповідних умов. В юніях є яких 3% комуністів, проте вони рухливі, організують страйки, контролюють вибори і, коли це їм потрібно — шахрують. Найбільший вплив мають комуністи серед електриків, суднобудівельних, копальняних і транспортових робітників. Отже, в найважливіших ділянках індустрії. Як приклад: у 1960 р. Німеччина втратила через страйки 35 тисяч годин, Англія — понад 10 мільйонів годин. Так що картина невесела. Немає також веселости на обличчі в рядової людини, хоч сидить вона в парку дармуючи. Ненормальне таке життя, і треба побоюватися, що воно приведе до поганих наслідків.

Окрім Лондону, була я в Брістолі, і у мене склалося враження, що люди живуть там більш нормальним життям, працюючи по фабриках літаків, авт, папірос, шоколяди. На півмільйона населення є там університет, три театри, концертові залі.

Про діяльність Союзу Українців у Великій Британії (СУБ) знаємо всі з пресових звідомлень. Але відомо — звідомлення часто підмальовують. Та я з приємністю могла особисто ствердити, що праця в цій центральній українській організації ведена на широку скалю й успішно.

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ ШЕВЧЕНКА! НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУЙМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ, УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ ТА СТОЛИЦІ АМЕРИКИ!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Меценат української громади у Фініксі, Арізона

Арізона, казочний край сухого, соняшного клімату, що лікує і скріплює на силах тисячі, буде святкувати свій золотий Ювілей. Треба приїхати й подивитись, щоб повірити чудам природи і краси. У північній Арізоні ліси, гори зимою снігом покриті, зі своїм „Гранд Кеньйоном" та рікою Колорадо. У „Долині сонця" виріс з попелищ і пісків казочно - мітологічний Фінікс. По далеких боках розсілись Тусан з історичними споминами і Юма, що носить леґендарне ім'я Джона Юми.

Місто Фінікс росте найскоршим темпом зі всіх міст Америки. Десятками миль тягнуться широкі, модерні вулиці, з пальмами і красними домами, садами, квітами, помаранчами, цитринами. Під Фініксом фарми з японськими цвітами і фарми з зеленими травами і тисячами тварин. Моторола, Дженерал Електрік, алюміньйові фабрики, дослідні осередки наукові, університет, сотні мотелів, готелів, апартаментів і кілька хмародерів. Церкви красні, в різних стилях до наймодерніших включно. Понад 600 тисяч населення живуть безжурним життям. Куди йдете, всі чемні і привітно вас вітають.

По другій світовій війні почали й українці оселятись у Фініксі ради здоров'я. 1957 р. Всч. о. Бердар з Лос Анджелесу зорганізував українську католицьку місію. Першим головою і жертводавцем дол. 2 тис. був п. Михайло Стехна з Дітройту, що й нині невпинно трудиться і жертвує для церкви. Другим головою до мого приїзду був п. Михайло Винничок, що з п. Баковичем, Іваном Васьковим, Михайлом Трешом з Гемтремку, панею Ост., та іншими так жертвенно досьогодні працюють. Панство Гайдуки з Едмонтону, Канада й Колмар, що все на зиму приїжджають є дійсними піонерами нашої громади.

По одержанні візи від американського консуляту в Монтреалі я вибрався, з наладованим автом у новий світ і нове життя по 24 літах душпастирської і громадської праці в Канаді з вірою у краще здоров'я та, за ласкою Господа, в дальшу працю для Церкви й народу.. Я їхав до Фінікс, з вірою, що надія горстки глибоко віруючих українців католиків в Арізоні не піде намарне, що Господь ласкою своєю допоможе їм чудо створити.

6-го жовтня по чотириденній їзді я добився до Фініксу та заїхав до гостинного дому моїх колишніх парохіян з Виндзору, Онт., п-ва Кекушів. Вечером зійшлися вірні та щиро вітали і тішились, бо по довгих очікуваннях одержали сталого душпастиря. По короткому відпочинку я відвідав єпископа Ф. Д. Ґріна з Тусану, який із щирістю та радістю запевнив, що „вам, отче, поможемо і тішимось, що маємо першого сталого душпастиря для українців католиків і Фініксі". Єпископ припоручив, що б я відправляв в каплиці у оо. Єзуїтів, що служить для студентів колегії Брофей, о год 11 рано щонеділі, а на тижні ранком в церкві св. Вінсентія.

Соняшне тепле повітря скріпило мої сили, і я почав поволі рухатись. Ми тут переглянули багато різних посілостей і вкінці натрапили на ту, що була найвідповіднішна для нашої громади. Два акри землі, на них 150 стіп довгий і 50 широкий будинок, що служив церкві св. Вінсентія на Богослуження, красна резиденція, де мешкали три отці. Все це за 35 тис. дол. Ми всього мали 6 тис., та ще звичайну проблему журби про позички і т. д. Відвідуючи парохіян з п. Михайлом Тришем в Гемтремку, Мишиґен, ми поїхали до Тусан в Арізоні. Тут загостили до п. Михайла Мельниковича, що є одним з піонерів українського життя в Арізоні та взірцевим членом української католицької місії у Фініксі. Перший до жертви і діла. По щиросердечнім прийнятті ми почали розважати, що ми маємо робити. Слова розваги і досвіду промовили з його уст: — Отче, громада мала, не всі тягнуть до одного, але красна горстка віруючих, і тому я вам поможу. Я свідомий того, що треба, а тому, що Господь поблагословив мене, я дам на закупно церковних посілостей 11 тис. долярів.

Ми з п. Тришем так були зворушені, що нам в очах сльози радости стали. Ми були свідомі, як мало є таких серед українського народу, що багатші і жертвують на церковно - національні цілі. Я щиро подякував і запитався:

— Як це сталось, що вже 17 літ ви є далеко від своєї церкви і рідного окруження, ви, пане Мельникович, душі своєї не загубили?

Я глянув кругом і побачив українську релігійну і національну пресу, портрет Митрополита Шептицького і інших Владик, хрест і тризуб, відзначення від Конґресового Комітету.

— Так, отче, через недуги рішився жити самому. Рано йду до сусідньої католицької церкви, через день полагоджую свої справи та, помолившись, йду відпочивати.

Ми посідали та я вслухувався в історію життя нашого піонера і мецената.

— Я народився 25 січня 1896 року у селі Стрільбичах Самбірського повіту. Батько Яків Мельникович, а мати Анна з Кінашів. П'ятий син у родині. Там я скінчив народну школу та як 17-літній юнак приїхав до Америки до своїх братів. Перший рік перебув у Пітсбурґу, Па., у брата Андрія, що вже упокоївся. А від 1913 до 1922 року перебував у Йонґставні, Огайо, у брата Петра. Там працюючи у сталеварні брав участь в релігійному і національному житті. Був фінансовим секретарем парохії Пресвятої Тройці. Секретарем Т-ва Січ, засновником місцевого відділу Провидіння. 1922 року я приїхав до Шикаґо і працював якийсь час у Вестерн Електрік, опісля заложив крамницю. Там став секретарем і управителем Т-ва Січ, та брав активну участь в управі парохії св. отця Николая.

— А що мало вплив на духову формацію у вашому житті? — запитав я.

— Я перестудіював твори Липинського, великого ідеолога і державника. Я наслухувався годинами Великого Митрополита Андрея, коли він перебував у Шикаґо по першій світовій війні.

— Пане Мельникович, як ви добилися грошей?

Наш Добродій усміхнувся та й почав викладати — наче професор — про уділи на біржі. Він купив уділи по дол. 17, за які тепер платиться по дол. 83.

Вночі я довго не спав. Мало маємо меценатів, щоб рятувати та зберегти і розвинути сили українського народу в діяспорі. Я тішився, що стрінув щирого приятеля, який мене знав з української преси як капеляна канадійської армії. Я бачив, що Господь, досвідчаючи наш нарід, і любить його. Бо коли я стрінув українську віруючу душу далеко від гамору зрізничкованого і сварливого часами українського життя, яка живучи в далекій пустині цілими літами далеко від українського життя, не загубилась на роздоріжжях, а в молитві, у чесній праці зберегла себе і віру у свій нарід. Я був більше утверджений у вірі в невмирущість української раси і її духової культури.

Ранком я відправив Службу Божу. До Святих Тайн приступили меценат і друг моєї подорожі.

По сніданку ми вертались до Фініксу. Перед очима стояла постать, скромна, трошки похила, з веселим та чесним обличчям, щира, віддана Богу і народові. В ухах гомоніли слова прощання: „Отче, що Господь мені дав, я віддам рідній Церкві і народові своєму".

Мрії здійснились. Працювали столярі, малярі, огородники під проводом М. Винничка, Теодора Гайдука, М. Триша, Михайла Стехна.

При кінці січня ц. р. я вже мешкав у резиденції, а 18 лютого 1962 р. ми відправили у своїй рідній церкві першу Богослужбу. На Службі Божій було вісім римокатолицьких священиків, багато вірних римокатоликів, прийшли й наші брати православні, та наші вірні, що зі мною двері церкви відчиняли.

Якраз у 70-ту річницю життя Страдальника і Ісповідника Митрополита Йосифа Сліпого нова святиня, новий фронт боротьби за віру й долю народу.

По Службі Божій понад 200 осіб були на прийнятті і дякували Господу за ласки. Бенкет був на честь піонерів і меценатів. Промови виголосили монсіньйор Доногов, Всч. о. Гірі від Єзуїтів, Всч. о. Ф. Шарп. від якого ми закупили церкву, Всч. о. Вікторі від Ст. Марі, де ми правили колись перший раз Службу Божу. Вкінці Всч. о. М. Горошко попросив піонерів і меценатів сказати слово. Промовляли пп. Мельникович, М. Стехна, М. Винничок і пані Ост.

Співом гимнів закінчено торжество. Перший етап праці закінчений.

Преосвященний Владика Кир Ярослав Габро 15 квітня приїде з архиєрейськими відвідинами до Фініксу поблагословити працю й здобутки наші. До цієї історичної події ми всі підготовляємось. А перед нами є ще більші завдання, — стилеву українську церкву та відпочинковий захист - осередок для українців Канади й Америки збудувати.

о. Михайло Горошко

В Українській Православній Парафії
УСПІННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ
в ЧЕСТЕРІ, Па.
— відбудуться —
СВ. МІСІЯ І ПОСВЯЧЕННЯ МАЛЮВАННЯ ЦЕРКВИ
Св. Місія розпічнеться
в ЧЕТВЕР, 29-го БЕРЕЗНЯ 1962 — в год. 7:00 веч.,
а закінчиться
в НЕДІЛЮ, дня 1-го КВІТНЯ 1962 р.,
АРХИЄРЕЙСЬКОЮ СВЯТОЮ ЛІТУРГІЄЮ,
яку відслужать Високопреосвященний Владика
Архиєпископ МСТИСЛАВ,
в сослужінню довколишнього Духовенства, та довершать посвячення малювання церкви.
В год. 1:00 по полудні
СВЯТОЧНИЙ ОБІД та ХУДОЖНЯ ПРОГРАМА.
Сердечно запрошується усе Громадянство міста Честеру і Околиці до ласкавої участи у посвяченні та обіді.
ПАРОХ і ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ,
ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ
просить на ВІДЧИТ
Євгена Маланюка
на тему:
„Василь СТЕФАНИК і Микола ГОГОЛЬ"
для вшанування
90-ліття уродин СТЕФАНИКА і 110-ліття смерти ГОГОЛЯ.
Твори Стефаника читатимуть:
ВП. СЛАВА і ВОЛОДИМИР ЛАСОВСЬКІ.
Відчит відбудеться
в домівці Т-ва, при 2 East 79th Street, в Ню Йорку,
в П'ЯТНИЦЮ, дня 30-го БЕРЕЗНЯ 1962 р.
в год. 7:30 вечора.
По відчиті, як звичайно, ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА при чаю.
Гостям раді.

Посвячення церкви св. Трійці у Брукліні, Н. Й.

В неділю 11-го березня українська православна громада, архипастирем якої являється Його Високопреосвященство Архиєп. Палладій, пережила великий і радісний день. Надлюдськими зусиллями здобувши для себе храм Господній, зібралася маса народу, щоб бути учасниками посвячення цього величавого храму. У дверях церкви з хлібом в руках привітав Владику архиєпископа Палладія церковний голова. Вітаючи із зворушенням свого архипастиря п. Бартко виявив свою синівську любов і відданість та послух. В сотках людей блистіли сльози. Під величне „Достойно єсть", в супроводі численного духовенства впроваджено Владику до церкви. Серед маси вірних бачили ми маестра В. Авраменка, дружину покійного президента УАН п. Ветухову, пані - матку Шевчукову, інж. архітекта, під проводом якого відбувається ремонт церкви, — п. Осадцу з дружиною і сотні інших осіб. В церкві море голов.

Довго проходила Служба Божа, перед якою посвячено церкву. Треба згадати, що вже в суботу на вечірню вірні численно прибули до церкви, й Владика в супроводі духовенства відправив торжественну панахиду за генія України — Тараса Шевченка. По Службі Божій Владика виголосив зворушливу проповідь на тему Великого Посту.

Після благодарного молебня вірні масою пішли до Українського Народного Дому на бенкет - обід. На цей обід прибула така маса народу, що треба було доставляти столи. Поблагословивши трапезу, Владика із численним духовенством засів до стола. Обід відкрив голова Бартко, і передав провід в руки тостмайстра інж. Базилевського, який майстерно проводив святом. Промовці висловлювали радість із приводу цього торжества.

На імпрезі було й гарне скрипкове сольо. В заключному слові Владика Палладій спинився над словами ред. П. Ямняка, який висловився про тріюмф Христової правди, і над значенням Вселенськости. Владика підкреслював свою любов до всіх інших. Треба ще згадати те, що напередодні посвячення церкви о. мітрат Іван Ткачук в супроводі інших зложив візиту хворому архиєпископові Ігорю, і просив благословення на нову дорогу. Представник СУМА, який давніше зложив на церкву дол. 100, додав ще дол. 50 на її розмалювання. Вітав Владику й представник української студіюючої молоді.

Новонабута церква знаходиться зараз за мостом Вілямсбургу при Савт 5 вулиця і Ню стріт. Колись там містився суд. Але, як заявив інж. арх. Осадца, він так побудований, немов на церкву. Дир. хору інж. Ткаченко згадав під час обіду, як набуто цей занедбаний дім і як жертвенно працювали всі, щоб довести його до того виду, який бачили вірні в неділю. Вартість набутого дому, по скінченні ремонту, буде становити півмільйона долярів. А намітив цю величаву будівлю покійний інж. Олекса Теребуз, якого вшановано вставанням з місць. Дальші ремонтні праці будуть продовжуватися під керівництвом інж. арх. Осадци. На святі підкреслено соборність зібраних, і що гучно оплескували присутні і всі раділи, що спільними силами можна добитися великих діл. Віримо, що громада буде розвиватись на славу Божу й нашого народу. Щасти Боже!

(П. Я-к.)

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ, КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВИНҐС

Успіхи нашої молоді

БОРИС ОЛЕКСЮК ОДЕРЖАВ СТИПЕНДІЮ РІДЖЕНТ

Борис Андрій Олексюк, син нових імігрантів, народився в Пряшеві в 1944 році, коли його родичі почали мандрівку на захід, та прибув до ЗДА в 1949 році. В цьому році він кінчає середню школу — Бішоп Лефлін Меморіял Гайскул в Брукліні і плянує студіювати архітектуру. Саме недавно добився він гарного успіху, здавши іспити в Стейтовому Нюйоркському університеті, де йому признали стипендію Ріджент.

Борис Олексюк

Борис цікавиться малярством та скульптурою і студіює їх у Л. Кузьми і М. Черешнівського, а крім цього він вчився шість років гри на скрипці в проф. В. Цісика. Літом був він учасником курсів українознавства на Союзівці.

Батько Бориса Роман працює як рисівник, а мати Любов закінчила зі ступенем бакалавра психологію в Міському коледжі в Ню Йорку. І батьки і Борис, — це члени Українського Народного Союзу 325 Відділ, Товариство „Запорозька Січ" у Брукліні.

Молодому Борисові на порозі вищих студій побажаємо дальших успіхів та здійснення його плянів, чим він напевно принесе славу і користь нашому народові. А. В.

Протестаційне Віче проти московського терору в Рочестері, Н. Й.

У неділю, 4-го лютого, в великій залі місцевого Українсько-Американського Клюбу відбулося протестаційне віче проти комуно - московського душогубства на особах провідного сучасника українського націоналістичного руху, д-ра Лева Ребета й провідника революційного відділлля, голови ЗЧ ОУН, Степана Бандери.

Віче відкрив від імени Організацій Визвольного Фронту інж. Теодор Чорнописький. Доповідь англійською мовою виголосив місцевий адвокат Андрущин, голова Відділу УКК й місцевої клітини ПАБНА. Основну доповідь, гарну формою та інтересну змістом прочитав українською мовою гість з Філядельфії п. Ігнат Білинський. Накресливши широке тло, засоби й мету московського терору супроти чільних діячів українського визвольного руху, п. Білинський зупинився довше теж на справі сумнозвісної кореспонденції державного секретаря п. Раска. Приявні з великою увагою слідкували за критичною аналізою доповідача чудернацьких думок державного секретаря, явно суперечних з дійсністю і далеких від історичної правди. Після того секретар віча Борис Губка відчитав резолюції, що їх зібрані прийняли однодушно.

Заключне слово інж. Чорнописького було апеляцією до поглибленої праці й кожночасної готовости всіх гідно відстоювати нашу слушну справу. Відспіванням Франкового „Не пора" закінчено віче. Серед приявних, здебільша членів і прихильників Організацій Визвольного Фронту, були теж представники мадярів і литовців, що є членами місцевої клітини ПАБНА.

Я. П.

ЛИСЕНКО І ЙОГО ОПЕРОВА ТВОРЧІСТЬ

(Закінчення із стор. 2-ої)

дугана - полководця Тараса Бульбу.

Пам'ятаю також, як на прем'єрі тодішній комісар освіти Микола Скрипник особисто дякував усім виконавцям за знамените виконання, яке мало особливе українсько - національне значення. Добре пам'ятаю довгу розмову із М. Скрипником перед прем'єрою, в його кабінеті, і його хвилювання за успіх першої вистави української опери. Пам'ятаю, як зі сльозами на очах прийшла до мене, за лаштунки, донька автора лібретта, Людмила Старицька - Черняхівська, зворушена, що їй таки вдалося почути цей твір.

Розвиток українських оперових театрів у 30-их роках і постання низки оперових творів сучасних українських композиторів, а разом з тим підвищення смаку й вимог оперового глядача, викликало необхідність основної переробки „Тараса Бульби". Її зробили обидва оперові композитори Східньої України, Лев Ревуцький та Борис Лятошинський. Перший з них зробив нову редакцію всієї опери, другий — інструментацію.

Згаданими трьома операми — „Різдвяною ніччю", „Утопленою" і „Тарасом Бульбою", які репрезентують оперову творчість Лисенка (до неї ніяк не можна зарахувати „Ноктюрн", дарма що композитор назвав цей твір „оперою - хвилинкою", тому, що це на річі тільки сценічна картина з музикою), він не створив української національної опери, себто опери, яка сполукою суто українського мелосу з існуючими в той час музичними й театральними засобами, дала б приклад черговому українському поколінню. Але як своєю творчістю взагалі Лисенко перший в українській музиці, вступив на шлях професіоналізму, показав напрям грядучому поколінню, так і своїми операми, особливо „Тарасом Бульбою", він перший відкрив майбутнім українським композиторам шлях до створення української національної опери, згідно з вимогами тогочасної світової музики. На створення такої опери мусимо ще чекати, але заслуга Лисенка в підготовленні для цього відповідної основи — безмірна.

● Мароккканський король привітав символічними традиційними познаками арабської гостинности — молоком і дактилями — п'ятьох альжирсько-арабських лідерів, звільнених з французької в'язниці після підписання миру в Альжирі. Всі ті арабські діячі, на чолі з Бен Аллою, були схоплені французами, як вони летіли марокканським літаком до Тунісії, і просиділи 5 років у в'язниці. ЗДА дали їм до розпорядження великий джетовий літак 707 для перелету з Швайцарії до Марокка і цим задокументували приязні американсько - арабські взаємини.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

● КНИЖКИ ●

ПРОЧИТАЙТЕ ЦІ КНИЖКИ:

Вас. Барка: Хліборобський Орфей або клярнетизм $1.25
Т. Осьмачка: Китиці часу .40
„Ельдорадо" (вибрані твори укр. письмен. .50
Ів. Манило: Пеани і пини .45
„Байкар" .40
В. Державин: Антологія української поезії 3.00
С. Георге: Вибрані твори 1.25

Замовлення та гроші слати:
Mr. I. MANYLO, P. O. Box 472
Vineland, N. J., USA

Замість квітів на могилу
св. п. проф. ФЕДОРА ДУДКА
складаємо — $20.00
на Українських Воєнних Інвалідів
д-р РОМАН і ОЛЬГА МОРОЗИ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І ЇЇ ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на Фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 16.

Орися Станецька, Елмайра	$ 7.00	Г. Хомяк, Шикаго	2.00
Ю. Ревай, Ню Йорк	5.00	П. Авраменко, Ню Йорк	2.00
Ф. Шот, Ню Йорк	5.00	В. Вовк, Гимтремк	2.00
О. Коцюбак, Едмонтон	5.00	В. Шолдра, Джерзі Сіті	2.00
О. Катеринюк, Луїсвіл	5.00	В. Білинський, Дітройт	2.00
Д. Боднар, Клівленд	5.00	М. Федчишин, Гілсайд	2.00
С. Чеканський, Олифант	4.00	С. Слабик, Лакавана	2.00
Л. Миронюк, Бруклин	4.00	М. Томків, Шикаго	2.00
П. Чорній, Вітней Пит	4.00	В. Чайка, Квінс	2.00
Д-р Т. Соболь, Кісвіл	4.00	В. Калин, Ньюарк	2.00
Ю. Пасічник, Філядельфія	4.00	І. Городник, Четем	2.00
П. Кондратенко, Дітройт	4.00	Т. Матерацький, Шикаго	1.50
М. Гураль, Юньйон	4.00	Ю. Корбило, Вунсакет	1.50
А. Сенечин, Медісон	4.00	П. Шатун, Бронкс	1.00
К. Астраб, Пікскіл	4.00	І. Рудавський, В. Істон	1.00
В. Галіч, Супіріор	4.00	Ю. Мітьо, Мишиґен Сіті	1.00
М. Куземка, Ню Йорк	4.00	А. Богданович, Маямі	1.00
В. Лисогір, Шерон	4.00	А. Лопянецька, Дітройт	1.00
М. Рожіцька, Бронкс	4.00	А. Стельмах, Сакраменто	1.00
І. Вашник, Ню Йорк	4.00	В. Сорочак, Тервіл	1.00
А. Кравець, Питсбург	4.00	С. Ярух, Ню Йорк	1.00
Е. Балуш,	4.00	В. Репчук, Кю Гарденс	1.00
С. Маличівський, Ню Йорк	4.00	Б. Гоптяк, Ню Брітейн	1.00
А. Яворський, Бруклин	4.00	А. Лісневич, Воррен	1.00
М. Брус, Вайтфіш	3.00	Т. Фалат, Рачестер	1.00
Я. Кравчук, Парма	3.00	С. Б. Голь, Філядельфія	1.00
І. Собенко, Ню Йорк	3.00	Д. Длуґош, Гарден Сіті	1.00
К. Гунька, Рачестер	3.00	І. Мостович, Луїсвіл	1.00
І. М. Торонто	3.00	Н. Кирилюк, Маратон	1.00
Р. Слик, Скоч Плейнс	3.00	І. Грицік, Форд Сіті	1.00
С. К. Луцишин, Гомер	3.00	Д. Качало, Шикаго	1.00
О. Масаковська, Джерзі С.	2.50	А. Гап, Експорт	1.00
Проф. В. Приходько, Ню Йорк	2.00	М. Головка, Шикаго	1.00
І. Боресюк, Інт. Фолс	2.00	Р. Конотопський, Кенмор	1.00
К. Боднарчук, Палісайд	2.00	І. Садовий, Гонеж	1.00
Н. Москаль, Спрінг Валей	2.00	В. Шиш, Люзерне	1.00
Ю. Брезіаська, Претсбург	2.00	А. Плюховський, Гемден	1.00
Г. Дмитруш, Філядельфія	2.00	О. Прокопишин, Мейплвуд	1.00
Ф. Ярош, Шикаго	2.00	С. Ілюк, Сісеро	1.00
П. Радинський, Овкдейл	2.00	С. Сєрант, Ню Йорк	1.00
П. Якимович, Рачестер	2.00	Н. Вілічак, Колчестер	1.00
Ю. Галущинський, Стретфорд	2.00	Л. Шелевич, Шикаго	1.00
С. Цимбала, Ст. Луїс	2.00	Л. Ратич, Едісон	1.00
П. Будник, Ньюарк	2.00	М. Гнатишко, Шикаго	1.00
М. Дзямба, Вотерфорд	2.00	И. Гарніцький, Бруклин	1.00
П. Гобиль, Шикаго	2.00	Г. Тесленко, Трентон	1.00
В. Панків, Лавреттон	2.00	М. Филипів, Ню Гейвен	1.00
О. Куцик, Шикаго	2.00	М. Миськів, Лакавана	1.00
І. Боднарук, Шикаго	2.00	Л. Свеин, Гарфілд	1.00
А. Тимощук, Бріджпорт	2.00	І. Кушнір, Вайон	1.00
М. Кобилянський, Л. Ай. С.	2.00	І. Коршляк, Питсбург	1.00
Р. Чавс, Йонкерс	2.00	І. Домбчевський, Філя.	1.00
М. Гречен, Ню Йорк	2.00	П. Юркевич, Толідо	1.00
І. Пригода, Вунсакет	2.00	Н. Нігура, Джексон	1.00
А. Когут, Йонгставн	2.00	М. Торбач, Ірвінгтон	1.00
І. Ногольник, Обурн	2.00	П. Шандрук, Філядельфія	1.00
А. Королик, Гопвел Дж.	2.00	П. Новак, Шикаго	1.00
Т. Ткаліч, Шикаго	2.00	М. Гавриляк, Філядельфія	1.00
Д-р В. Когутяк, Ютика	2.00	Т. Пасічник, Вунсакет	1.00
М. Паранич, Філядельфія	2.00	Д. Гоянюк, Філядельфія	1.00
Д-р В. Недільський, Ліма	2.00	М. Кузля, „	1.00
Д-р І. Жовнірович, Рачестер	2.00	Д. Гоянюк „	1.00
Ю. Маланчук, Юньйондейл	2.00	Н. Гарченко, „	1.00
Д. Онищак, Бріджпорт	2.00	Я. Данилів „	1.00
І. Ходак, С. Орейндж	2.00	М. Вроблевич, Ріґо Парк	.50
Н. Вецаль, Вунсакет	2.00	Разом	$ 276.00
І. Дурбак, Ютика	2.00	Раніше проголошено	$ 4,495.04
Д-р Л. Романовський, Дейтон	2.00	Разом	$ 4,771.04

Дільницевий Комітет Пам'ятника Шевченкові у Бронксі, Н. Й.

З ініціятиви Ділового Комітету Пам'ятника Шевченкові на місто Ню Йорк відбулися дня 25-го лютого ц. р. в Бронксі збори, на яких обрано Дільницевий Комітет Пам'ятника Шевченкові для тієї дільниці Великого Ню Йорку.

В склад Комітету увійшли: проф. Михайло Чорнодольський — голова, мґр. Михайло Клецор — заст. голови, Григор Бакуменко — секретар, Осип Васків — скарбник, Павло Лонкевич — член Управи; Контрольна Комісія: Іван Данилишин, проф. Володимир Барагура та інж. Роман Раковський.

Завданням Дільницевого Комітету, що діє в імені Комітету Пам'ятника Шевченкові на місто Ню Йорк як його допоміжна установа, є підшукати збірщиків та перевести у своїй дільниці збірку пожертв на фонд побудови Пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні. До виконання цього завдання Комітет приступив негайно.

І. К.

● 8 нових кардиналів дістали з рук Папи Івана XXIII червоні капелюхи на спеціяльній церемонії в соборі св. Петра у Римі в середу 21 березня ц. р. Приявними при цьому були 30 „старих" кардиналів.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Товаришами по зброї і Знайомими, що наш СВОЯК

св. п. Юліян ЛЕВИЦЬКИЙ

учасник Визвольних Змагань в рядах УСС і УГА, був. працівник в лісництві греко-католицької Митрополії в Перегінську, упокоївся в Бозі дня 3-го березня 1962 році, в Зах. Німеччині.

СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ.

РОДИНА

УНС
Чи Ваш син, як підросте, піде до КОЛЕДЖУ?
ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЙОГО ВЖЕ ТЕПЕР КОЛЕДЖОВОЮ ГРАМОТОЮ УНС!
Він одержить гроші, як закінчить 18 рік життя, а якщо б Вас не стало, він буде звільнений від вкладок!

Загальні Збори Студентської Громади в Ню Йорку

Дня 16-го лютого 1962 р. відбулися Звичайні Загальні Збори УСГ для перевибору управи, котра унапрямлювала б студентське життя в 1962-1963 р. Приємною несподіванкою для уступаючої управи була велика кількість молодих студентів, які щойно зачали студії; це доказ, що спроби Управи УСГ зацікавити молодих товаришів проблемами УСГ, СУСТА і українського студентського руху були успішні.

До Президії Загальних Зборів вибрано на голову Константина Савчука, президента СУСТА в рр. 1959-61 і бувшого голову УСГ Н-Й; до складу Президії увійшли Альберт Кіпа, як заступник голови і Зірка Заремба — секретарка. Предсідник Константин Савчук привітав від імени Президії і Управи всіх присутніх, а зокрема всіх молодих студентів; Любомир Калинич передав від Товариства Українських Інженерів привіт і побажання успіхів і закликав всіх студентів інженерії записуватись до Товариства. Вибрано Номінаційну Комісію в складі: Марта Савчак голова, Рома Субботин і Оксана Смулка члени, а після того голова УСГ Лариса Ганущак здала звіт з діяльности громади за 1961 рік.

Студентська Громада за головства Лариси Ганущак поширила свою активність: в цім році УСГ вступила до Комітету Побудови Пам'ятника Тарасові Шевченкові, до Об'єднаного Комітету і до Координаційної Комісії Молодечих Організацій в Ню Йорку. За час своєї каденції Управа УСГ влаштувала Свято Крут в 1961 р. і брала активну участь в такому ж Святі цього року, коли його організувала Координаційна Комісія; помагала Союзові Українок у переведенні Балю випускників Середніх Шкіл 1961 р., активно працювала в збірці Діти Дітям і в концерті в пам'ять Маркіяна Шашкевича. Найбільше праці і часу Управа присвятила організації Студійних Днів, що відбулися з кінцем вересня 1961 р.; це була перша така конференція на терені Ню Йорку і вона увінчалась успіхом.

Зі звіту видно, що активність УСГ за головства Лариси Ганущак була велика, всестороння і включала також співпрацю з майже усіми українськими організаціями міста Ню Йорку. Після звіту вив'язалась цікава дискусія на тему співпраці УСГ Н-Й з політичними організаціями, українськими чи американськими. Юрій Волошин піддав думку, що УСГ повинна як зорганізована громада брати участь в різних політичних організаціях і що він боліє фактом, що тепер українське студентство не цікавиться політикою. Предсідник Константин Савчук не поділяв погляду друга Волошина, стверджуючи, що українське студентство завжди цікавилось політичним життям, але що УСГ як зорганізована громада не може брати участи в політичних організаціях тому, що політичні переконання, — це особиста справа к о ж н о г о студента; студентський рух не може стати по якійсь політичній стороні тому, що ми не є політична, але громадська і професійна організація. Константин Савчук підкреслив, що поодинокі члени Громади і Управи можуть і повинні належати до українських і американських політичних організацій і в них діяти для справи України.

Після дискусії одноголосно вибрано нову Управу в такому складі: голова — Ярослав Лешко, 1-ий заступник Марта Савчак, 2-ий заступник Лариса Ганущак, секретар — Світляна Луцька, скарбник — Дзвінка Барагура, референт ФКУ — Марія Хемич, референт зовнішних зв'язків — Алла Непрель, пресовий референт — Юрій Попель, референт організаційних справ — Юрій Волошин, референт культурно - освітніх справ — Ігор Котлярчук. До Контрольної Комісії ввійшли: голова — Євген Лащик, Віра Смулка і Віра Лащик — члени; Товариський Суд складається з Альберта Кіпи — голова, Оксани Смулки і Лариси Кравчук — члени.

Нововибраний голова Ярко Лешко, дякуючи за вибір, накреслив такий плян праці Громади в найближчому часі: поширення кампанії ФКУ, яку дотепер з такою посвятою провадили п. Степан і Марійка Хемич; ця кампанія триватиме два місяці і в ній будуть брати активну участь всі члени УСГ; громада також поможе влаштувати концерт, з якого приходи будуть призначені на ФКУ і який відбудеться 24 березня ц. р. в приміщеннях Ню Йорк Юніверситі. Після передискутовання деяких змін в статуті УСГ Збори закрив предсідник Константин Савчук, дякуючи щиро всім за присутність і за увагу; милою несподіванкою для всіх присутніх було те, що збори під вмілим проводом предсідника закінчились в короткому часі. Уступаюча Управа на цім місці висловлює свою подяку Константинові Савчукові за його підтримку і поміч, котру він все готовий дати Управі.

Марта Савчак

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

TOOL & DIEMAKERS
Праця при новітніх машинах. Добра заплата. Добрі умовини праці.
NATIONAL TEL-TRONICS CORP.
52 St. Casimir Avenue
Yonkers, N. Y.
Tel.: YOnkers 8-6400

МАШИНІСТ
Потрібно першорядного фахівця. Знання направи й консервації машин. Постійна праця. Працівники мусять перенестись за 400 миль від Ню Йорку.
Кликати: WOrth 6-4550

Потрібно
СУПЕРІНТЕНДЕНТА
до чистого, гарного 24-род. дому. 3-кімн. мешкання + $50.00 місячно. Мусить розумітися на малих направах.
Кликати ES 7-3484 в Брукліні після 5:00 год. по пол.

ЗВЕРХНИК — ФОРМАН
з досвідом,
що перейняв би повну відповідальність у відділі деревних виробів. Знаменита нагода. Майстерні в Rock Land County, N. Y. Потребуємо також робітників при верстатах, машиністів та механіків.
Tel.: PLaza 3-5881, Ню Йорк

КЕРІВНИКИ ПРОДАЖУ
якщо говорите по-українськи чи іншими мовами, то можете дістати на початок $400-$600. Жонаті мають першенство. Фірма в Мангеттені, яка поширюється. Нагода дістатись до керівництва продажу. Пенсійний плян, госпіталізація і асекурація на життя. Треба вміти читати і писати по-англійськи. Кликати:
Mr. JAMES V. SLEVIN
CO 7-3363
будь-коли в тижні.

МОРСЬКІ МЕХАНІКИ
з досвідом
при будові човнів довжиною до 50 стіп. Добра заплата, постійна праця. Треба вміти говорити, читати й писати по-англійськи.
BALDWIN BOAT BASIN
651 Atlantic Ave., Baldwin, L. I.
Tel.: BA 3-1515

РОБІТНИКИ ПРИ ВЕРСТАТАХ
з досвідом щодо канцелярійних меблів. Добра заплата, постійна праця, гарні умовини.
O. D. I.
1867 Flushing Avenue
Brooklyn, N. Y.
Tel.: EV 6-9266

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ПОТРІБНО ЖІНКИ
для опіки над пів-інвалідною жінкою.
Кімната, харч плюс мала платня. Знаменита нагода. Приємна атмосфера.
Телеф.: HY 6-7922

ЖІНКИ — КРАВЧИНІ
досвідчені в одяговій ділянці.
Цілорічна праця. Кликати будь-коли в тижні.
BERMUDEY DRESSES
224 Grand St., Brooklyn
Williamsburg Section

ЛЕГКА ФАБРИЧНА ПРАЦЯ
при жіночих пасках. Стала праця. Досвід не потрібний.
SCHAFFER BELTS, Inc.
70 Montgomery Street
Jersey City, N. J.

В Женеві прийшло до гострої виміни слів між Раском і Громиком

Женева. — Державний секретар Дін Раск у своєму виступі на Женевській конференції закинув одверто Совєтському Союзові злу волю і бажання свідомо не допустити до порозуміння в справі заборони ядрових детонацій під міжнародною контролею, щоб могти переводити дальшу серію таких детонацій. У відповіді совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико закинув З'єдиненим Державам, що вони торпедують порозуміння в справі атомових дослідів і роззброєння своєю заповіддю переведення в квітні нової серії детонацій в атмосфері та назвав той акт „агресією". Таким чином наприкінці двотижневих західньо - совєтських переговорів в Женеві і в десятому дні тривання конференції роззброєння замість злагіднення атмосфери — настало її загострення. Державний секретар Дін Раск заповів, що він найдалі у вівторок неминуче відлетить до Вашингтону. Ситуацію загострила теж промова східньо - німецького диктатора Вальтера Ульбрихта, виголошена в минулу суботу на закінчення триденних нарад Центрального Комітету н і м е ц ь к и х комуністів. Ульбрихт виявив в д е т а й л я х останній „новий" плян щодо Берліну, що його в минулий четвер Громико представив Раскові. За тим пляном, між іншим, мало б бути закрите західньо - берлінське летовище Темпельгоф і ввесь летунський рух між обома частинами Берліну та Заходом проходив би тільки через східньо - берлінське летовище в Шенефельді, з практичними можливостями для комуністів виключати з комунікації кожну неприємну їм особу. Водночас виявилось, що СССР застеріг собі в тому „новому" пляні — право „вета" від кожного рішення так званого арбітральної н е в т р а л ь н о ї комісії яка мала б розглядати конфлікти і суперечки між західніми державами і Східньою Німеччиною в справах комунікації. Ясно, що Дін Раск зміцця відкинув той плян.

Бразилійський губернатор проєктує федерацію Західньої Півкулі

Ню Йорк. — Губернатор провінції Ганаґара в Бразилії — Карльос Лясерда, промовляючи в Клюбі Закордонної Преси, заявив, що надійшов час, коли можна говорити про федерацію американських держав. Така федерація має шанси свого існування тоді, коли ми почнемо об'єднувати наші ідеї і наші ресурси. Губернатор Лясерда сказав, що в добі, коли розвивається федерація в Европі, треба говорити про федерацію Америки, бо легше було б її здійснити тут, як в Европі. Перед тим заступник асистента державного секретаря Ричард Н. Гудвін сказав, що неуспіх програми президента Кеннеді так званого Союзу для Поступу може спричинити те, що деякі латинські американські держави готові приєднатися до бльоку невтральних, а інші до Совєтського бльоку.

Помер проф. Пікард, швайцарський дослідник стратосфери і морських глибин

Женева. — В ночі з суботи на неділю дня 25 березня ц.р. помер у Льозанні на 78-му році життя проф. Огюст Пікард, піонер в ділянці дослідів стратосфери і морських глибин. З початком тридцятих років проф. Пікард викликав був широке зацікавлення в усьому світі своїм летом на бальоні у стратосферу, що його він відбув разом із свої асистентом у ґондолі, встановляючи на той час світовий рекорд в летах у висоту. П'ятнадцять років пізніше проф. Пікард із своїм сином спустився у збудований ним спеціяльно кабіні до недосяжних до того часу глибин моря. Не зважаючи на свій похилий вік, покійний дослідник був до останнього часу активний і в день своєї смерти працював над новим проєктом підводної кабіни. У своїй молодості мріяв стати Колюмбом стратосфери і цю свою мрію здійснив з допомогою безупинної праці і наполегливих зусиль. Народжений 1884 року, проф. Пікард походив із родини видатних швайцарських науковців. Батько його був головою департаменту хемії на увінерситеті в Базель. В останніх роках проф. Огюст Пікард працював для американської фльоти, яка закупила в нього удосконалений модель його глибинної кабіни, що нею в 1960 році досягнено глибини 37.800 стіп.

Рібікофф пропонує новий кабінетний пост — секретаря виховання і наук

Вашингтон. — Секретар здоров'я, виховання і добродійности Абрагам А. Рібікофф, заявив, що ЗДА потребують окремого секретаря виховання, науки і технології, який мав би бути членом Президентового кабінету. Рібікофф проєктує справу виховання відняти від теперішнього департаменту здоров'я, виховання і добродійности та створити окремий департамент виховання, який опікувався б також справами науки і близько з нею зв'язаною технологією. Цей новий департамент обіймав би всі виховні проблеми, що є тепер при різних урядових аґенціях. Рібікофф пропонував також зорганізувати Лікарський Корпус Миру, члени якого працювали б в недорозвинених країнах як інструктори і лікарі. Американські науковці - лікарі мали б працювати в медичних закордонних школах, вишколюючи там місцевих лікарів.

Комуно-китайський „парлямент" радитиме за закритими дверми

Гонґ Конґ. — Комуно-китайський уряд проголосив, що найближча сесія так званого Крайового народного конґресу, який є відповідником совєтського Верховного совєта і ніби має грати ролю парляменту, буде закрита для закордонних дипломатів і журналістів. Тому, що попередні такі сесії були в цілості або частинно відкриті для чужинних відвідувачів, то теперішня заборона викликала негайно коментар, що економічна криза і в зв'язку з цим і політичне напруження в комуністичному Китаї тепер такі великі, що китайські комуністи рішили не втаємничувати в них чужинців. Хоч конституція к о м уністичного Китаю передбачує сесії того „парляменту" щороку, проте в минулому році вона не відбулася. Під кінець минулого року заповіджено її на 5 березня ц. р., але за кілька днів перед тим терміном відкликано її без подання причин. Вона має зійтись ще в цьому або наступному тижні.

„Тризуб" переміг Фол Рівер і ввійшов до півфіналу Сходу

„Тризуб" Філядельфія здобув минулої неділі 25 березня на своєму грищі у Філядельфії цінну перемогу в змаганнях за Чашу Футбольного Чемпіона ЗДА над Фол Рівер Ф. К. з вислідом 4:0. Це були чвертьфінальні з м а г а н н я Сходу за Чашу. Після цієї перемоги „Трузубові", двократному чемпіонові ЗДА, залишаються ще три противники на його шляху до повторення своїх успіхів в грах за Чашу з минулих років. „Тризуб" ще має вирішити в свою користь півфінальні і фінальні змагання Сходу, а опісля здобути перемогу у великому фіналі з представником Заходу, щоб задержати в себе третій рік під ряд Чашу та звання чемпіона ЗДА.

УСК Ню Йорк виграв минулої суботи повторювані змагання за мистецтво Німецько Американської Ф у т б о льної Ліги з одинадцяткою „Айнтрахту". Цю зустріч в Асторії вирішив УСК переконливим вислідом у свою користь 5:0. Ліга своїм рішенням уневажнила п о п е р е д н і змагання УСК-у з „Айнтрахтом", які були перервані внаслідок мряки на вісім хвилин перед кінцем.

„Ватра" Пасейк та „Довбуш" Ню Гейвен здобули першість відбиванки СУАСТ

Минулої суботи і неділі, 24 і 25 березня, відбулися в залі Української Централі в Пасейку відбиванкові першенства Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств Сходу ЗДА, участь в яких взяли шість чоловічих та шість жіночих дружин. В конкуренції чоловіків в суботу звання першуна СУАСТ здобули молоді відбиванкарі пластової дружини „Ватра" з Пасейку. Дальші місця за ними зайняли: Б. С. К. „Ньоман", УСК Ню Йорк. „Тризуб" — Філядельфія, Пласт — Ню Йорк і „Довбуш" — Ню Гейвен. В неділю переможцями серед жінок вийшла дружина „Довбуша" з Ню Гейвен, залишаючи на дальших місцях „Тризуб" — Філядельфія, „Чорноморську Січ" I — Нюарк, УСК — Ню Йорк, „Чорноморську Січ" II, та пластунок „Калина" з Пасейку.

Змаганнями проводив ланковий відбиванки СУАСТ — Схід Роман Свистун.

Гарриман посередничить в творенні невтрального уряду в Ляосі

Вієнціян. — Асистент державного секретаря для далеко - східніх справ Аверелл Гарриман, який прибув наприкінці минулого тижня до Сіяму, закінчуючи свою двотижневу подорож по країнах Далекого Сходу і Півдня Азії, прилетів до столиці Вієнціяну для розмов з тамошнім прем'єром Бун Умом і його міністром військових справ генералом Фумі Носованом. Гарриман перевів теж двогодинну розмову з ляоським королем Саванг Ватганою. Найбільшу трудність у розв'язанні затяжної кризи, спричиненої комуністичною агресією і громадянською війною, є створення невтрального уряду. Однаково Бун Ум і ген. Носован, як сіямський прем'єр маршал Саріт Танарат не довіряють Суванні Фума, кандидатові на нового прем'єра, якому закидають, що він не є дійсно невтральний, а сприяє комуністам, які його підтримували. Тому теперішній ляоський уряд не погодився на вимогу Суванни Фуми, щоб портфелі військових і внутрішніх справ належали в новому уряді „невтральним". Гарриман запропонував компроміс: щоб військові справи перейняв „невтральний" міністер, а внутрішні — прозахідній ген. Фумі Носован. Не відомо чи на такий вихід погодяться комуністи і Суванна Фума.

Роберт Кеннеді за більше число уділовців комунікаційної системи сателітів

Вашингтон. — Генеральний прокуратор Роберт Ф. Кеннеді, зізнаючи в Палатній Торговельній Комісії, домагався, щоб Конґрес погодився на більше число власників тієї корпорації, яка має керувати системою комунікаційних сателітів. Він сказав, що Конґрес не сміє обмежити число власників до теперішніх комунікаційних компаній, бо тоді повну контролю над комунікаційною системою сателітів здобула б Американська Телефонічна і Телеграфічна Компанія, яка мала б скласти найбільше уділів на сателітну комунікаційну корпорацію. Роберт Кеннеді пропонував зменшити уділи з дол. 1000 до 100, щоб і бідніше населення могло їх купувати. За урядовим обрахунком сателітна комунікаційна система мала б коштувати коло дол. 200 мільйонів. Мали б бути двоякі уділи: одні могли б купувати всі американці, а інші тільки комунікаційні корпорації. Звичайні уділи давали б дивіденду, а уділи компаній давали б їм пізніше прибуток.

● Канадійський лікар - невролог д-р Вілдер Пенфілд сказав, що фальшивою є думка деяких людей, що чоловіки і жінки після 60 років не можуть вже нічим прислужитися громадянству.

Науковці передбачають можливість далеких космічних подорожей

Сан Франсіско. — Науковці Каліфорнійського університету ствердили, що миша могла вижити поверх 6 тижнів в таких умовах, в яких живуть люди під час космічних летів. 6 тижнів в житті миші відповідає 6-ом рокам людського життя. З повищого виходить, що не є виключені довші подорожі людини по космічних просторах. Під час цих 6-ох тижнів миша потребує стільки повітря, води і харчів, скільки треба для її життя. Головними елементами для втримання при житті миші були: вода, бактерії і морська рослина альба. Між цими основними складниками відбувалася така виміна, що вможливлювала миші мати воду, повітря і харчі. Цей досвід є поважним кроком до того, як запевнити людині кисень і воду під час летів в космічних просторах. Подібні проби мають переводити з людиною.

Ґолдберґ про допомогу дрібним фармерам

Денвер, Колорадо. — Секретар праці Артур Дж. Ґолдберґ, промовляючи на конвенції Крайової Фармерської Спілки, заявив, що уряд президента Кеннеді старається зліквідувати убозтво серед дрібних американських фармерів. Ґолдберґ сказав, що уряд старається здійснити поширення економіки і перевишколити старших і молодших робітників до нових фахів не тільки в міських, але і в сільських районах. В сільських районах є ще більший відсоток безробітних, ніж в деяких міських околицях. Уряд турбується тим фактом, і хоче поліпшити долю фармерських робітників. В минулому році 25 відсотків із 2,200,000 фармерських робітників, які працювали на фармах в 1960-му році, були деякий час без праці.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550 · New York City
Як писати ПИСАНКИ? — АРКА навчить!

МЕШКАННЯ

МЕШКАННЯ ДО ВИНАЙМУ
5½ кімнат, огрівання і гаряча вода.
Jamaica, Queens
Телеф.: AX 1-7146

ДО ВИНАЙМУ 4 КІМНАТИ,
зі всіми удогідненнями. Гарна околиця, добра транспортація.
Голоситись:
Ник ЗАМОСЦЯНСЬКИЙ
451 Wyona St., Brooklyn 7, N. Y.
Tel.: DI 2-4975

Цар-Соловей
Брошура — $ 0.35
тверда оправа — $ 0.75
Замовляйте у:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N. J.

Р. Гуменюк
ДІТИ ЧУМАЦЬКОГО ШЛЯХУ
IV-ий том
Ціна $2.50.
"SVOBODA"
P. O. Box 346
JERSEY CITY 3, N. J.

ХОЧЕТЕ ЗНАТИ,
як жевріла іскра української свідомости в другій половині минулого віку і як народжувалася та сили, яка збудувала Українську Державу, — то читайте:
„СПОГАДИ"
ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА
Ціна тільки $3.50
Замовляти в:
"SVOBODA"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

FUNERAL HOME

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIR CONDITIONED
ЗАЙМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ New Jersey
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
John KOWALCHYK
129 GRAND STREET
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel.: HEnderson 4-5131

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Te.: GR-5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

FINANCIAL

Де є ВАШІ дорогоцінності?
Сьогодні є багато легше і безпечніше зберегти дорогоцінності. Спритні тут люди зберігають свої вартостеві речі в "SAVE DEPOSIT BOX" в нашому приміщенні. Що це коштує? Всього кілька центів на тиждень. Зайдіть скоро, щоб винайняти одну собі!
Банкова обслуга в цілій окрузі вже понад 100 років.
HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
Ощадності забезпечені до $10,000.00 через FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION.

UNITED REAL ESTATE CO.
ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО на КВІНСІ
ДОМИ — у всіх околицях Ню Йорку
— МОРҐЕДЖІ — всіх категорій
— ІНВЕСТИЦІЇ — в реальностях і торговельних об'єктах
Наші успіхи за останні роки є найкращим доказом солідної фахової обслуги. — На цьогорічний весняний сезон ми приготовили ще більший вибір домів. — При купні нових будинків ми радимо, звернутися до нас за фаховою оцінкою і опінією про дуже важні фактори, щоб пізніше уникнути коштів із-за несолідних будівничих.
В. Кузьминський
170-13 HILLSIDE AVE. — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

ТАРЗАН, ч. 4811. Шкура леопарда.

Чорлз Лейвер був гордий, коли вони обидва дивилися на неживого леопарда.

— Добре зроблено! — гукнув Тарзан — ми стягнемо шкіру з того трофею і зробимо несподіванку вашій дружині гарною шкурою...

Лейвер зітхнув. — Я сподіваюся того... Але це, мабуть, не змінить її відношення до мене!